

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Шумен, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в закрито заседание на двадесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Ралица Ив. Хаджииванова
Зара Ех. Иванова

като разгледа докладваното от Ралица Ив. Хаджииванова Въззивно гражданско дело № 20213600500535 по описа за 2021 година

Производство по чл.435, ал.2, т.2 ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 35035/22.11.2021г. депозирана от С.И.С. с ЕГН ***** от гр. Ш., чрез адв. Д. С. от АК – Ш., длъжник по изп. дело № 2021*0401172 по описа на ЧСИ Д.З., срещу насочване на изпълнението върху имущество, което жалбоподателят счита за несеквестируемо, чрез 1/ налагане на възбрана на 4/6 ид.ч. от имот в гр. Ш., ж.к. № , ап. с идентификатор 83510.674.18.1.25 представляващ единствено жилище на длъжника – с правно основание чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК; 2/ наложен заповест за трудовото възнаграждение във „Вектор 33“ ЕООД – гр. С. - за който жалбоподателят твърди, че е несеквестируем – с правно основание чл. 435, ал. 2, т.2 от ГПК. По отношение несеквестируемостта жалбоподателят твърди, че имотът представлява единствено жилище. В писмени бележки, сочи, че длъжникът има и друг имот, чрез който може да се удовлетвори вземането, ако не бъде платено. Относно заповестта за трудовото възнаграждение счита същия за недопустим, тъй като е насочен върху несеквестируем доход. Соци, че от справка от НОИ е видно, че доходът по трудов договор е 100лв. - шест пъти по-малко от МРЗ. От получен отговор от управителя на дружеството – работодател също сочи, че доходът е под МРЗ.

Освен с аргумент за несеквестируемост, жалбоподателят атакува насочването на изпълнението чрез възбрана и заповест и най-общо поради това, че са извършени при нередовност на сезирането на ЧСИ-наложени без молба от вискателя, по своя инициатива, без надлежно пълномощно по чл.18 от кмета на общината.

Предвид изложеното моли съдът да отмени атакуваните действия на ЧСИ и присъди на жалбоподателя направените разноси за настоящото производство.

Постъпила е допълнителна жалба от С. вх.№183/17.01.2022г./извън срока по чл.436, ал.1 от ГПК/ в която излага допълнителни аргументи досежно незаконосъобразността на атакуваните действия

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК вискателят не е депозирал писмени възражения по жалбата и не е изразил становище по нея.

Съдебният изпълнител е изложил мотиви по обжалваното действие, съгласно чл.436, ал.3 от ГПК, в които взема становище за неоснователност на жалбата. По отношение на запора излага, че с оглед на това, че трудовото възнаграждение на длъжника е под МРЗ, удържки няма да има. Досежно възбраната сочи, че при липса на доброволно плащане и наличност по банковите сметки дълга не е преобезпечен. Соци още, че опис на имота не е насрочен, а възбраната пречатства единствено продажбата на имота и е изцяло обезпечителна мярка.

Съдът счита, че жалбата, в частта ѝ против насочване на изпълнението върху имущество, което длъжникът смята за несеквестрируемо, чрез налагане на запор на трудово възнаграждение и възбрана на недвижим имот, е подадена в срок, от надлежна страна, против подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. В частта ѝ против насочване на изпълнението чрез налагане на запор и възбрана поради това, че са наложени най –общо по нередовна и недопустима молба, без възлагане на ЧСИ, жалбата е процесуално недопустима и следва да се остави без разглеждане, а производството по делото в тази част, като недопустимо следва да се прекрати.

Приложеното изп. дело № 2021*04001172 е образувано по депозирана на 21.10.2021 г. молба от Община Шумен, представлявана от кмета, действаща чрез пълномощник Д.Д. – секретар на Община Шумен, съгласно заповед № РД 25-1949/27.09.2017 г. и юриконсулт Р.А. /молбата е подписана от двамата пълномощници/, срещу длъжника С.И.С., с приложени към нея два акта за установяване на задължения по чл.107 ДОПК, а именно: АУЗ № АУЗД001074/28.01.2016 г. за сумата в общ размер на 385,24лв. /с вкл. лихви/ за дължими данъци недв. имоти, пр. средства и ТБО, както и АУЗ № АУЗД 002231/05.08.2020 г. за дължими данък недв. имоти и ТБО /ведно с лихвите/ в общ размер на 248,42лв..

В молбата за образуване на изпълнителното дело, си вискателят е поискал на основание чл.18 ЗЧСИ, съдебният изпълнител да направи пълно проучване на имущественото състояние на длъжника и да определи способ за изпълнение. Освен това подробно е изброил и какви действия ЧСИ да извърши, в т.ч. справка за трудови възнаграждения, пенсии и др. в НОИ, да наложи запор на банковите сметки, да наложи възбрана на недвижим имот, собственост на длъжника, на територия на Община Шумен, да извърши опис и т.н.

С допълнително писмено становище, вискателят – Община Шумен, чрез пълномощника си юрикон. Р.А. – старши юриконсулт, е приложил с оглед редовността на

сезирането на ЧСИ Заповед № РД 25-1949 / 27.09.2021 г., с която на основание чл.4, ал.3, ал.4 и ал.5 ЗМДТ вр. с чл.8, ал.5 ДОПК, чл.12 ЗНАП и чл.44, ал.2 ЗМСМА е определен Д.Д. – секретар на Община Шумен за процесуален представител на Община Шумен и на Кмета на Община Шумен пред съда и съдебни изпълнители във връзка с принудителното събиране на местните данъци и такси. Приложени са още пълномощно от кмета на общината за упълномощаване на юриск. Р.А., като процесуален представител на Община Шумен, а така също и на кмета, както и пълномощно от секретаря Д.Д., за упълномощаване на юриск. Р.А. за представителство във връзка със събирането на местните данъци и такси.

ЧСИ е пристъпил към изпълнение по молбата на взыскателя, като е извършил цялостно проучване имуществото на длъжника. Наложил е запори на банковите сметки на длъжника в три банки, след справка в регистъра на банковите сметки и сейфове на БНБ. Наложил е и запор на трудовото възнаграждение на длъжника, след справка за регистрираните трудови договори във “Вектор БГ 33” ЕООД, като изрично е посочил, че при запор върху трудовото възнаграждение, удръжките се правя при спазване правилата на чл.446а от ГПК и чл.446а от ГПК.

На длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение на 18.11.2021 г., с която е уведомен, че задължението му по изпълнителното дело възлиза на 1234,10 лв. /главници и лихви/, 329,71 в. неолихвяеми вземания /мораторни лихви, обезщетения и др./, както и сумата от 392,49лв. такси по Тарифата към ЗЧСИ, към 23.11.2021 г.

С ПДИ на длъжника са съобщени и наложените запори, в т.ч. запора на трудовото възнаграждение във “Вектор БГ 33” ЕООД, както и наложената възбрана върху 4/6 ид.ч. от недвижим имот – апартамент в гр. Ш., ж.к. № , ап. с идентификатор 83510.674.18.1.25. Възбраната по изпълнителното дело е вписана с вх. рег.№ 7123/11.11.2021г.. Видно от справка от НАП от 27.10.2021 г., длъжникът притежава недвижими имоти – сграда в гр. Ш. ж-к № ап. и земя и сграда в с.З.Н. /общ. К., обл. Ш./. По делото не е насрочван опис, нито е обявявана публична продан на процесния имот.

Запорното съобщение е връчено на работодателя на 15.11.2021г.. Видно от приложения отговор от 17.11.2021 г. от „Вектор БГ 33“ ЕООД-гр. С., на основание чл.508 ГПК, признава вземането, върху което е наложен запор, заявява че няма претенции от други лица върху същото вземане и не е наложен запор по други изпълнителни дела. Видно от справката за актуално състояние на действащите трудови договори към дата 09.11.2021г. за длъжника С.С. е отразена заплата в размер на 100лв.. Никъде в материалите по делото не се съдържат доказателства за извършени плащания от работодателя на ЧСИ по наложения запор на трудовото възнаграждение, а липсват и такива твърдения в жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи: В разпоредбата на чл.435, ал.2 от ГПК е посочено кои действия на съдебния изпълнител длъжникът може да обжалва, сред които по т.2 - насочването на изпълнението върху имущество, което длъжникът смята за несеквестируемо.

По жалбата против насочване на изпълнението върху процесния недвижим имот,

поради несеквеструемост:

С т.1 на ТР № 2/2015 г. на ОСГТК на ВКС е разяснено с кои действия на съдебния изпълнител се насочва принудителното изпълнение, като е прието, че такива действия са налагането на запора или възбраната. Запорът и възбраната като изпълнителни действия не подлежат на обжалване, а на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквеструемо имущество. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвеструем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия - запор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др., но съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквеструемостта и в този смисъл я нарушават. Отделното обжалване на тези действия /без позоваване на несеквеструемост в жалбата/ не е допустимо. Ако приеме наличието на несеквеструемост, съдът отменя всички изпълнителни действия, които нарушават/несъвместими са с/ несеквеструемостта и без да е отправено изрично искане за това.

Действително, съгласно разпоредбата на чл.444, ал.1, т.7 ГПК изпълнението не може да бъде насочено срещу жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът живее в него; ако жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на МС, надвишаваща част от него се продава, ако са налице условията по чл.39, ал.2 от ЗС. По смисъла на цитираната разпоредба в семейството на длъжника влизат само тя лица, които са свързани с длъжника чрез създадени от него семейни връзки на брак, произход или осиновяване. Тези лица трябва да живеят с длъжника.

За да е налице защита произтичаща от несеквеструемост на жилище, трябва да се установи по несъмнен начин, че съответният жилищен имот е единствен за задълженото лице и неговото семейство. Длъжникът, който извлича благоприятни последици за себе си, следва да докаже предпоставките на чл.444, т.7 ГПК, а именно, че той и членовете на семейството му, с които живее заедно нямат друго жилище, с допустимите по ГПК доказателствени средства /декларации, справки от службата по вписванията и т.н./. Това следва да направи при предприемане на действия по принудителното изпълнение, в рамките на изпълнителния процес. Съдебният изпълнител също е длъжен да провери служебно, дали правото, обект на изпълнителния процес е секвеструемо.

Възбраната в изпълнителното производство е вид обезпечение на вземането и не пречи на длъжника да ползва имота докато не се удовлетвори вискателя. Съгласно приетото по т.1 на ТР № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, несеквеструемостта на непотребими вещи е забрана за тяхното осребряване. Налагането на запор или възбрана върху тях е допустимо, тъй като запорът, респ.възбраната ги задържа в патримониума на длъжника. Затова налагането на запор или възбрана върху вещь не е несъвместима с несеквеструемостта и в този смисъл не я нарушава. Видно от

доказателствата по изпълнителното дело /и обясненията на ЧСИ/ опис на имота не е насрочван и не е обявявана публична продан.

Освен това следва да се посочи и че в случая в жалбата длъжникът не сочи колко са членовете на семейството му с които живее заедно, съответно дали някой от тези членове има друго жилище, къде живее семейството, не се прилагат и никакви доказателства в тази връзка. В писмените бележки длъжникът твърди, че има друг имот, който ще удовлетвори вземането, ако не бъде платено. Видно от справка от НАП освен притежаваният от длъжника недвижими имоти – сграда в гр. Ш. ж-к № ап., е записано, че притежава земя и сграда в с.З.Н. /общ. К., обл. Ш./, като липсват повече данни за имота /жилищен ли е той, с каква площ и т.н./. По отношение членовете на семейството от приложените по изпълнителното дело доказателства /справка от НБД Население/ се установява, че процесния имот е вписан като постоянен и настоящ адрес за длъжника и двете му деца /пълнолетни/.

Следователно в случая не би могло да се приеме, че с налагането на възбраната се нарушава несеквестрируемостта. А и длъжникът не е доказал, че той или някой от членовете на семейството му, с които живее заедно не притежава друго жилище освен процесното.

За пълнота следва да се посочи още, че длъжникът може да упражни правото си на жалба и при последващи действия на ЧСИ, с които се насочва изпълнението върху имот, който счита за несеквестрируем /опис, насрочване на публична продан, той може да обжалва и разпределението на основание несеквестрируемост/.

По жалбата против насочване на изпълнението чрез запор на трудовото възнаграждение:

В разпоредбата на чл.446 от ГПК се съдържа уредбата на несеквестрируемия доход върху трудово възнаграждение или върху друго каквото и да е възнаграждение за труд, както и върху пенсия. Нормата цели осигуряване на екзистенциален минимум за гарантиране живота и физическото оцеляване на длъжника и неговото семейство. Съдебната практика е единна, че съгласно [чл.446, ал.1 ГПК](#) трудовото възнаграждение и въобще всяко възнаграждение за труд, както и пенсията са частично секвестрируеми, т. е. наложеният върху тях запор обхваща само секвестрируемата част.

В посоченото по-горе ТР /мотивите към т.3/ се приема, че несеквестрируемият минимум е определен абсолютно - в размер на минималната работна заплата /МРЗ/ и това се отнася както за всяко възнаграждение за труд, така и за пенсията. Приема се също, че какъвто и да е източникът на дохода, абсолютно несеквестрируемата част е еднаква за всички длъжници - това е МРЗ, а секвестрируемата част е определена относително и по различен начин, според величината на дохода, и в зависимост от това дали длъжникът е с деца, които той издържа.

Изложеното сочи, че налагането на запор върху частично секвестрируемо вземане на длъжника /каквото е възнаграждението за труд/ е допустимо изпълнително действие, тъй като наложеният запор обхваща само секвестрируемата част. В случая такава част няма. Видно от данните по изпълнителното дело, трудовото възнаграждение на длъжника е 100

лв., т.е. под МРЗ. Същото е посочено и в обясненията на ЧСИ. Ето защо, при липса на доказателства за направени удръжки от полагащото се трудово възнаграждение на жалбоподателя над размера на МРЗ, а също така и на оплаквания в жалбата в тази насока, съдът намира, че не е нарушено правилото за несеквестрируемия размер на доходите, поради което жалбата е неоснователна в тази ѝ част и следва да се остави без уважение.

По жалбата, против насочването на изпълнението чрез заповест за трудово възнаграждение и възбрана върху недвижим имот, поради нередовност на сезирането на ЧСИ - наложени без молба от вискателя, по своя инициатива, без надлежно пълномощно по чл.18 от кмета на общината, съдът намира следното:

Както се вече се посочи, с оглед задължителните разяснения по т.1 от ТР № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/ 2013 г на ОСГТК на ВКС, принудителното изпълнение се насочва върху отделен имуществен обект с налагането на заповест или възбрана върху този обект. Заповест и възбраната като изпълнителни действия не подлежат на обжалване, на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество. Насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестрируемост /пълна или частична/ на заповестено или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе секвестрируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. Ако в жалбата са изложени оплаквания и се иска отмяната на някои действия - заповест, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др., съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестрируемостта и в този смисъл я нарушават.

Ето защо оплакванията на жалбоподателя срещу извършените действия от ЧСИ-заповест и възбрана, поради нередовност на сезирането на ЧСИ - наложени без молба от вискателя, по своя инициатива, без надлежно пълномощно по чл.18 от кмета на общината, не подлежат на проверка по жалба срещу насочване на изпълнението, тъй като не са свързани с несеквестрируемостта и не могат да бъдат обсъждани в настоящото производство. В този смисъл жалбата в тази ѝ част се явява процесуално недопустима и следва да се остави без разглеждане, а производството по делото в тази част следва да се прекрати.

Предвид изхода на делото по жалбата разноси на жалбоподателя не се следват.

С оглед изхода на делото неоснователно се явява искането на жалбоподателя за спиране на изпълнителното производство по реда на чл.438 ГПК.

Водим от горното и на основание чл.437 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх. № 35035/22.11.2021г. депозирана от С.И.С. с ЕГН ***** от гр. Ш., чрез адв. Д. С. от АК – Ш., длъжник по изп. дело №

2021*0401172 по описа на ЧСИ Д.З., срещу насочване на изпълнението чрез: 1/ налагане на възбрана на 4/6 ид.ч. от имот в гр. Ш., ж.к. № , ап. с идентификатор 83510.674.18.1.25, и 2/ запор на трудовото възнаграждение във „Вектор 33“ ЕООД – гр. С., поради нередовност на сезирането на ЧСИ - наложени без молба от вискателя, по своя инициатива, без надлежно пълномощно по чл.18 от кмета на общината, като ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д. № 535/2021 г. по описа на ШОС в тази част.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 35035/22.11.2021г. депозирана от С.И.С. с ЕГН ***** от гр. Ш., чрез адв. Д. С. от АК – Ш., длъжник по изп. дело № 2021*0401172 по описа на ЧСИ Д.З., с рег. № *, район на действие ШОС, срещу насочване на изпълнението чрез върху имущество, което длъжникът смята за несеквестируемо, чрез: 1/ налагане на възбрана на 4/6 ид.ч. от имот в гр. Ш., ж.к. № , ап. с идентификатор 83510.674.18.1.25, и 2/ запор на трудовото възнаграждение във „Вектор 33“ ЕООД – гр. С., с правно основание чл.435, ал.2, т.2 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на изп. дело № 2021*0401172 по описа на ЧСИ Д.З., с рег.№ *, на основание чл.438 ГПК.

Решението, в частта, с която жалбата се оставя без разглеждане и се прекратява производството по делото може да се обжалва в едноседмичен срок с частна жалба пред Варненски апелативен съд. В останалата част решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.437, ал.4 изр. II от ГПК

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____